

Guds Verdensvide Kirke

001JOB(d)/082002

*Livets Kilde
hæfteserie*

Jobs bog

Hvorfor måtte
Job lide?

L
I
V
E
T
S
K
I
L
D
E

HEFTESERIE

Nr. 3 1. årgang august 2002

Hvis du ønsker flere eksemplarer af dette eller andre af vore hæfter,
skriv da blot til vor adresse i Sverige:
Livets Kilde, c/o BTHB, Hemmestorps Eke 33, SE-270 35 Blentarp, Sverige

Titler på hæfter i denne serie:

*Er Gud død?
Gud og tilgivelse*

Se, vi priser dem
salige [lykkelige]
som har holdt
ud. I har hørt om Jobs
udholdenhed og set,
hvordan Herren lod det
ende; thi Herren er
nåderig og barmhjertig.

Jakob 5:11

JOBS BOG ER EN PERLE I verdenslitteraturen. De to første kapitler sammen med det sidste er skrevet i prosa, mens resten af bogen er skrevet som kunstneriske rim på hebraisk. Sproget, temaet og selve handlingen er berettet på en mesterlig måde af en ukendt forfatter. Gammel jødisk tradition hævder at Moses er forfatteren, men der er også andre forslag. Nogle mener at Moses fik fortællingen fra sin svigerfar, Jetro. Andre mener at Kong Salomon skrev den, for han har skrevet de øvrige bibelske bøger, der henregnes under visdomslitteraturen: Ordsprogene, Prædikerens Bog og Højsangen. Endelig er der nogle, der mener, at bogen er skrevet af profeten Esajas. Man ved heller ikke hvor gammel bogen er. Selve handlingen ser ud til at være fra tiden imellem Abraham og Moses, og det er muligt, at teksten først blev skrevet ned mange århundreder senere.

Thi jeg holder for, at det, vi lider her i tiden, ikke er værd at regne i sammenligning med den herlighed, som skal åbenbares på os.

Romerbrevet 8:18

I dette hæfte vil vi se på vigtige spørgsmål vedrørende lidelse og tro, og tage vort udgangspunkt i denne bog fra verdenslitteraturen. Hvorfor frygtede Job Gud? Hvorfor lod Gud den retfærdige Job lide? Bogen handler om lidelsens dilemma. I et tidligere hæfte, *Gud og lidelse* (kun på norsk), har vi berørt temaerne: »Hvorfor tillader Gud lidelse og nød?« og »Hvordan opstod det onde?« I dette hæfte vil vi hovedsageligt se på de temaer og spørgsmål, der er rejst i Jobs bog. □

Livets Kilde hæfter har som mål at gøre evangeliet klart og relevant for vor tid. Hæfterne læses af kristne fra forskellige trossamfund. Vort ønske er at hjælpe den enkelte til at forstå sig selv og sit forhold til Gud, uanset hvilket kristent trossamfund man tilhører.

Indhold

1	Jakob 5:11
2	Indledning
3	Oversigt over Jobs bog
4	Hvem var Job?
5-13	Sammendrag af fortællingen om Job
14-15	Visdomsperler fra Jobs bog
16	Hvorfor skal den retfærdige prøves?
17	Bibeltest
18-20	Hvad kan vi lære af Jobs bog?

Oversigt over Jobs bog

Indledning til bogen (kapitel 1 og 2)

Jobs godhed og velstand	(kap 1:1-5)
Jobs første prøve	(kap 1:6-22)
Jobs anden prøve	(kap 2:1-10)
Tre venner kommer til Job	(kap 2:11-13)

Dialoger (kapitel 3 til 41)

Tre omgange dialoger mellem Job og hans tre venner	(kap 3-27)
Jobs sidste ord til vennerne	(kap 27)
Jobs store visdomstale	(kap 28)
Jobs lykkelige fortid	(kap 29)
Jobs elendige nutid	(kap 30)
Job hævder sin uskyld	(kap 31)
Elihus (den ukendtes) fire taler	(kap 32-37)
Guds første tale til Job	(kap 38-39)
Guds anden tale til Job	(kap 40-41)

Konklusion (kapitel 42)

Job trækker sine udtalelser tilbage	(kap 42:1-6)
Job beder for sine venner	(kap 42:7-9)
Job bliver velsignet af Gud	(kap 42:10-16)
-
-

Hvem var Job?

Fortællingen om Job har i over tre tusind år vakt interesse og engagement. Var han en historisk person, eller er fortællingen et fiktivt litterært mesterværk, hvor budskabet er det vigtigste?

DE LÆRDE JØDISKE RABBINERE var ikke enige, om Job var en historisk person eller ej, og måske var Job ikke hans oprindelige navn. Job betyder på hebraisk »prøvelse«, og det er ikke usædvanligt, at Gud ændrer en persons navn for at markere noget vigtigt. Abram fik sit navn ændret til Abraham, der betyder: Far til mange. Gud ændrede Jakobs navn til Israel, som betyder: Gud strider. I Det Nye Testamente fik Saulus ændret sit navn til Paulus, så man kan også antage, at Job hed noget andet før prøvelsen.

Foruden Jobs bog henviser Bibelen til Job to andre steder.

Den græske oversættelse af Det Gamle Testamente, en græsk oversættelse, som blev skrevet 250 år f.Kr., har et interessant tillæg vedrørende Job. Her står der, at Job var konge i Edom, et område i det sydlige Jordan og nordlige del

af Arabien. Der var mange småkonger som regerede samtidig, og hans tre venner, der er omtalt i bogen, skulle være blandt disse.

Ifølge denne græske oversættelse hed Job egentlig Jobab og er den femte i rækken efter Abraham. Dette kan stemme med indholdet i bogen, hvor Job ofrede, noget som ikke kunne have fundet sted under Moseloven. En pengeenhed på hebraisk, som er nævnt i Job 42:11 (en kesita), bekræfter, at handlingen finder sted i perioden mellem Abraham og Moses. Hvis Jobab var den femte i rækkefølgen efter Abraham, er det muligt at tidspunktet for denne fortælling om Job var samtidig med Israels fangenskab i Egypten.

Det er interessant at bemærke, at Job ikke var af Israels folk, og at det hebraiske sprog, der er brugt i bogen, er stærkt præget af arabiske ord. □

Sammendrag af fortællingen om Job

Bogen indledes med en fortælling om Jobs storhedstid. Han beskrives som en from og retsindig mand, der levede i Uz, et område i Jordan. Han var meget velstående og havde syv sønner og tre døtre. I Guds øjne fandtes der ikke hans lige på jorden.

DERNÆST BEFINDER VI OS VED Guds trone, hvor Gud taler til sine engle, og hvor anklageren Satan, den faldne engel, også er til stede.

Gud spørger Satan, om han kender Job. Satan siger, at Job vil forkaste Gud, hvis alle rigdommene, Gud har overøst ham med, tages fra ham. Satan hævder også, at Job ikke er en gudfrygtig mand, men at han kun tilbeder Gud, fordi han beskytter og velsigner ham. Gud tillader da Satan at prøve Job, og giver ham lov til at tage alle velsignelserne

fra ham, men han må ikke røre Job selv. Satan sørger da for, at Job bliver frarøvet alle sine ejendele, og at alle hans børn bliver dræbt i et pludselig opstået uvejr.

Job sørger over tragedien som rammer ham og hans familie, men han forbander ikke Gud og kommer med de berømte ord: »Nøgen kom jeg fra min moders liv, og nøgen skal jeg vende tilbage. Herren gav og Herren tog, Herrens navn være lovet!« Under alt dette synder Job ikke, han anklager ikke Gud for sin skæbne. →

Satans synspunkt:

Job elsker Gud af egoistiske grunde

Satan, der optræder som anklageren mod de retfærdige, hævder, at Job tilbeder Gud, fordi han har beskyttet og været gavmild imod ham, hans hus og al hans ejendom; at han tilbeder og frygter Gud, fordi Gud har været god imod ham og velsignet ham med stor formue og en lykkelig familie, og at Job tilbeder Gud fordi det har været til fordel for ham. Det er kun egoistiske motiver, der har fået Job til at underlægge sig Gud, påstår Satan.

Hvis Gud fratog ham alle velsignelserne og tillod en forfærdelig sygdom i hans krop, da ville Job forbande Gud. Så enkelt er det efter Satans opfattelse. Job er ikke en stor mand, han er blot en person, som Gud har beskyttet og velsignet, og hans motiv til at elske Gud er slet og ret egoisme, ikke kærlighed eller frygt.

Satan mente, at Job kun ville tilbede Gud så længe han var genstand for velsignelser, og at han ville forlade Gud, hvis han fik vanskeligheder og lidelser; da ville han ikke mere stole på Gud.

Troen må ikke være baseret på egoistiske motiver. Vi tilbeder ikke kun Gud når han velsigner og helbreder os. Vi tilbeder Gud, fordi han er vor Herre, og vi er hans børn, uanset hvad han tillader i vort liv.

Guds synspunkt:

Gud tror på Job – Gud tror på dig og mig

Det er vigtigt at bemærke, at det er Gud, der udvælger Job. Det er ikke Satan! Gud må have haft en grund til lige netop at vælge Job, og han spørger Satan: Hvad mener du om Job? Job var en juvel i Guds smykkeskrin. Der fandtes ikke hans lige, ingen var så retfærdig som han! Job var sin tids bedste eksempel på en gudfrygtig mand.

Gud tillader Satan at sætte Job på prøve. Hvorfor? Hvorfor testede Gud den bedste, den ypperste af sine børn? Det var antageligt for at lære Job noget. Det er igennem lidelser, at vi kommer nærmere til Gud, som Job selv konstaterer i kapitel 42:5; men hovedårsagen var nok, at vise at Satan tog fejl. Gud selv tror, at Job vil klare prøvelserne med Guds hjælp, og han vil endda komme styrket ud af dem. Tro er gensidig! Det er faktisk først og fremmest Satan, som burde lære noget af dette og ikke Job. Job havde ikke gjort noget galt!

Gud tror på dig og mig! Han har lovet aldrig at tillade prøvelser, som vi ikke kan klare (1. Korinterbrev 10:13). Han ved, at hvis vi beder ham om hjælp, da kan vi klare det, der kommer på livets vej.

Gud er vor Far. Han vil gøre det for os, som vi ikke selv kan klare, men han overlader til os selv, at gøre det vi skal kunne klare med hans hjælp.

Job bestod prøvelserne. Han forkastede ikke sin tro, selv om hans liv blev fuldstændigt ødelagt. Han mistede ikke troen på Gud, selv om ulykkerne ramlede ned over ham. Han havde mistet alt, men erkendte at han ikke havde haft noget med sig, da han kom til verden, og at han ikke kunne tage noget med sig herfra, når livet var til ende, bortset fra sit forhold til Skaberens.

Den første prøve gav ikke det resultat, som Satan havde forventet, så Gud gav ham lov til at teste Job igen. Denne gang fik han tilladelse til at slå Job med sygdom, men ikke til at tage hans liv! Satan slog Job med forfærdelige, smertefulde bylder fra isse til fodsål.

I sin elendighed satte Job sig på byens askedyngge og skrabede sine værkende sår med et potteskår. Asken lindrede lidt på sårene. Job blev udstødt; ingen tog hensyn til ham. Selv hans kone sagde til ham, at han burde forbande Gud og dø! Men Job svarede: »Skulle vi tage imod det gode fra Gud, men ikke imod det onde?« I alt dette syndede Job ikke med sine læber (Job 2:10).

Hvor længe han sad på askedyngen ved vi ikke. Måske nogle uger, måske en måned eller mere, for det tog tid før hans venner kunne komme dertil. De tre venner Elifaz, Bildad og Sofar,

som alle boede i andre byer, hørte om Jobs skæbne, og de blev enige om at besøge ham i hans nød.

De blev allerede på afstand forskrækkede, da de så ham sidde på askedyngen, som var fælles affaldsplads for aske fra byens ovne og ildsteder. De blev så forfærdede over synet, at de rev deres klæder i stykker – det var tegn på stor sorg i oldtiden – og de satte sig ved siden af Job, uden at sige et ord i en hel uge!

Til slut tog Job ordet og forbandede den dag, han blev født. Det ville have været bedre, om han aldrig var kommet til verden, for så var han da blevet sparet for denne forfærdelige smerte.

Da tog den ældste af vennerne, Elifaz fra Teman, til orde og sagde: »Du har selv talt mange til rette og styrket mange slappe hænder, dine ord holdt den segnende oppe, vaklende knæ gav du kraft – men nu det gælder dig selv, så taber du modet, nu det rammer dig selv, er du slagen af skræk! Er ikke din gudsfrygt din tillid, din fromme færd dit håb? Tænk efter! Hvem gik uskyldig til grunde, hvor gik retsindige under? Men det har jeg set: hvo uret pløjer og sår fortræd, de høster det selv« (Job 4:3–8).

Derefter følger dialogen mellem Job og hans tre venner, der udgør hoveddelen af fortællingen. →

Jobs synspunkt: Jeg er uskyldig!

Job hævder gang på gang, at han ikke er skyldig i sin tragedie og lidelse. Han påstår ikke, at han er uden synd, men han kræver, at Gud skal vise ham, hvad han har gjort forkert for at fortjene denne store lidelse. Job er vred, frustreret og bitter. Mange kommentatorer forsøger at tegne billedet af en tålmodig Job, men ind imellem er han meget streng imod Gud og sine venner. Job kræver en retssag, hvor Gud må fremlægge bevis for hans skyld. Han råber i sin fortvivlelse og beder om hjælp, for han troede, at han snart skal dø af denne sygdom Gud sendte ham.

I Job 13:15 giver han udtryk for sin tro: »Se, han slår mig ihjel, jeg har intet håb; dog lægger jeg for ham min færd.«

Til slut i bogen trækker Job sine påstande om sin uskyld tilbage og angrer, at han har talt om ting han ikke forstod. Han forstod endelig, at han var som intet at regne i forhold til Gud. Job kunne ikke kræve noget af Gud; men Gud havde ret til at kræve noget af ham og os, uden at skulle gøre rede for hvorfor og hvordan han handler. Gud er i sandhed Herre, og vi er Herrens tjenere.

*De tre venners synspunkter:
Din synd er årsag til dine lidelser!*

Vennerne mener, at Job bliver straffet, fordi han har syndet. De kan dog ikke fortælle ham hvilken synd, han har begået, selv om Job beder dem og Gud vise ham det.

Disse venners verdensanskuelse var, at Gud velsigner dem som gør godt, og straffer dem som synder. For dem var det utænkeligt, at en retfærdig Gud kunne straffe en uskyldig person. At rokke ved denne grundlæggende retsfornemmelse i forhold til Gud, ville have rystet deres trosgrundlag. Derfor fortsatte de med at anklage Job for hans synder, til trods for at han lå på sit smertensleje. Det var for at retfærdiggøre deres egne opfattelser af ret og forkert, at de ikke kunne indrømme, at Job havde ret.

Det er rigtigt, at had, krig, frustration og sygdom kan være resultat af synd, men der er ikke altid en sammenhæng med årsagen, som det er muligt for os at forstå, når Gud tillader retfærdige at lide, uden at de er skyldige. Måske skal deres tro udvikles, som det var tilfældet med Job. Måske skal de være eksempler på, hvordan man takler vanskeligheder, eller for at Gud kan vise sin herlighed ved at gribe ind og helbrede eller løse problemet. Dette er forhold som ikke har sammenhæng med skyldspørgsmål.

Efter at de tre venner havde opgivet at få Job til at indse, at tragedien var hans egen skyld, tager Elihu, en helt ukendt person, ordet. Han er ikke nævnt tidligere i bogen. Elihu var den yngste af dem alle og ventede til de, der var ældre end han selv, havde talt færdig. Da han så, at deres mange ord ikke havde rokket ved Jobs overbevisning, tager han selv ordet.

Elihu opsummerer de tre venners standpunkter. Han hævder at være mellemmanden som Job har krævet, en som kan gå til Gud på Jobs vegne. Elihu kommer ind på noget som ingen af de andre havde berørt, nemlig at lidelser kan have en opdragende hensigt og som således ikke behøver at være forårsaget af synd. Elihu kommer også ind på tanken om nåde, og er på mange måder en introduktion til Guds tale til Job.

Igennem hele bogen har Job krævet, at Gud skulle fremlægge bevis for hans skyld. I den følgende scene er det faktisk Gud der taler til Job. Der er to dialoger. Gud svarer ikke på Jobs spørgsmål og anklager. Job krævede retfærdighed, men det var et forkert krav at stille til Gud. Det var ikke retfærdighed Job trængte til, men det var nåde! Gud byder Job se sig om på det fantastiske univers. Kan Job forklare dets

hemmeligheder, eller kan han skabe det? Du forstår ikke universets underer og mestrer dem ikke, men det gør jeg, siger Gud, som mestrer både det moralske og det fysiske univers. Det går endelig op for Job, at han har talt om ting han egentlig ikke forstår. Prøvelserne han har været igennem, forstod han ikke dengang, med de vil på underfuld måde være til hans bedste i det lange løb. Gud irettesætter Job men han dømmer ham ikke, selv om Job har været svært frittalende i sine klager imod Gud. Jobs bog viser, at Gud er nådig.

Efter at Job erkendte, at han havde talt om ting han ikke forstod, revser Gud hans tre venner. Gud siger, at Job trods alt har talt bedre end de. Vennerne havde dømt Job uretmæssigt. Gud forlanger, at de skal bede Job gå i forbøn for dem, og at han skal foretage ofring på deres vegne.

Da alle disse handlinger er udført, helbreder Gud Job, og hans rigdom bliver meget større end før hans trauma. Han fik dobbelt velstand og atter syv sønner og tre døtre. Til sidst får vi et lille indblik i Jobs opfattelse af retfærdighed, da han gav sine døtre arveret sammen med deres brødre, noget som var uhørt dengang. Job levede 140 år efter disse oplevelser og så børn og børnebørn indtil fjerde led. Det er fortællingen om Job. □

Jobs storhedsdage

(uddrag af kapitel 29)

Ak, havde jeg det som tilforn, som dengang Gud tog sig af mig, da hans lampe lyste over mit hoved, og jeg ved hans lys vandt frem i mørke, som i min modne år, da Guds fortrolighed var over mit telt, da den Almægtige end var hos mig, og mine drenge var om mig.

(vers 2–5)

Da jeg gik ud til byens port og rejste mit sæde på torvet. Når ungdommen så mig, gemte den sig, oldinge rejste sig op og stod, høvdinger standsede i talen og lagde hånd på mund. Stormænds røst forstummede, deres tunge klæbed til ganen.

(vers 7–10)

Øret hørte og priste mig lykkelig, øjet så og tilkendte mig ære. Thi jeg redded den arme, der skreg om hjælp, den faderløse, der savned en hjælper; den, det gik skævt, velsignede mig, jeg frydede enkens hjerte.

(vers 11–13)

Jeg var den blindes øje, jeg var den lammes fod; jeg var de fattiges fader, udreded den mig ukendtes sag. Mig hørte de på og bød [ventede], var tavse, mens jeg gav råd.

(vers 15–16, 21)

Mistrøstige smilte jeg til, mit såsyns lys fik de ej til at svinde. Vejen valgte jeg for dem og sad som høvding, troned som konge blandt hærmænd, som den, der gav sørgende trøst.

(vers 24–25)

Jobs elendighed

(uddrag af kapitel 30)

Nu derimod ler de ad mig, folk, der er yngre end jeg, hvis fædre jeg fandt for ringe at sætte iblandt mine hyrdehunde.

(vers 1)

Nu er jeg en hånsang for dem, jeg er dem et samtaleemne; de afskyr mig, holder sig fra mig, nægter sig ikke at spytte ad mig.

(vers 9–10)

Han kasted mig ud i dynd, jeg er blevet som støv og aske. Jeg skriger til dig, du svarer mig ikke, du står der og ænsrer mig ikke; grum er du blevet imod mig, forfølger mig med din vældige hånd. Du løfter og vejrer mig hen i stormen, og dens brusen gennemryster mig; thi jeg ved, du fører mig hjem til døden, til det hus, hvor alt levende samles. Dog,

mon den drukkende ej rækker hånden ud og råber om hjælp, når han går under? Mon ikke jeg græd over den, som havde det hårdt, sørgede ikke min sjæl for den fattiges skyld?

(vers 19–25)

Jeg bød på lykke, men ulykke kom, jeg håbed på lys, men mørke kom; ustandseligt koger det i mig, elendigheds dage traf mig; trøstesløs går jeg i sorg, i forsamlingen rejser jeg mig og råber. Min hud er sort, falder af, mine knogler brænder af hede; min citer er blevet til sorg, min fløjte til hulkende gråd!

(vers 26–28, 30–31)

Visdomsperler fra Jobs bog

Om visdom

Se, Herrens frygt, det er visdom, at sky det onde er indsigt.

Jobs tale i kapitel 28:29

Et glimt af opstandelsen

Om manden dog døde for atter at leve! Da ventede jeg rolig al stridens tid, indtil min afløsning [døden] kom; du skulle kalde – jeg skulle svare – længes imod dine hænders værk [mennesket]!

Jobs tale i kapitel 14:14–15

Men jeg ved, at min løser lever, over støvet vil en forsvarer stå frem. Når min sønderslidte hud er borte, skal jeg ud fra mit kød skue Gud.

Jobs tale i kapitel 19:25–26

Vor tro rendses som guldmalmen

Thi han kender min vej og min vandel, som guld går jeg frem af hans prøve.

Jobs tale i kapitel 23:10

Om Guds visdom

Så svarede Herren Job ud fra stormvejret og sagde: Hvem fordunkler mit råd med ord, som er uden mening? Omgjort som en mand dine lænder, jeg vil spørge og du skal lære mig! Hvor var du, da jeg grundede jorden? Sig frem, om du har nogen indsigt! Hvem bestemte dens mål – du kender det jo – hvem spændte målesnor ud derover?

Guds tale til Job, kapitel 38:1–5

Mon du [Job] vil gøre min ret til intet, dømme mig, for at du selv kan få ret?

Guds tale til Job, kapitel 40:3

Jobs konklusion og selverkendelse

Og Herren svarede Job og sagde: Vil den trættekære tvistes med den Almægtige? Han, som revser Gud, han svare derpå! Da svarede Job Herren og sagde: Se, jeg er ringe, hvad skal jeg svare? Jeg lægger min hånd på min mund! En gang har jeg talt, gentager det ikke to gange, men gør det ej mer!

Gud kræver at Job skal svare, kapitel 39:34–38

Jeg havde kun hørt et rygte om dig, men nu har mit øje set dig; jeg tager det derfor tilbage og angrer i støv og aske!

Jobs tale til Gud, kapitel 42:5–6

Hvorfor skal den retfærdige prøves?

Min søn! Lad ej hånt om Herrens tugt, bliv ej heller modløs, når du revses af ham; thi Herren tugter den, han elsker, straffer hårdt hver søn, han har kær. Det er til jeres optugtelse, at I må lide; Gud handler med jer som med sønner; thi hvor er den søn, som faderen ikke tugter?

Thi de [vore forældre] tugtede os for en kort tid, som de skønnede, det var bedst, men han gør det til vor sande gavn, for at vi skal få del i hans hellighed. Al tugtelse synes vel i øjeblikket ikke at være til glæde, men til sorg; men siden giver den dem, der er opøvet ved den, en fredens frugt: retfærdighed.

Brevet til hebræerne 12:5-7,10-11

Da skal I fryde jer, selv om I nu først en liden stund, om så skal være, bedrøves i mange slags prøvelser, for at jeres prøvede tro – som er langt mere værd end det forgængelige guld, der dog prøves ved ild – må vise sig at blive til pris og herlighed og ære, når Jesus Kristus åbenbares.

1. Petersbrev 1:6-7

Thi da er man under nåden, om man, bunden til Gud i sin samvittighed, finder sig i genvordigheder, selv om man lider med urette. Thi hvad ros fortjener det, om I tålmodigt finder jer i at blive slået, når I forsynder jer? Men finder I jer i at lide, skønt I gør det for det gode, da er I under Guds nåde. Thi dertil blev I kaldet, fordi også Kristus led for jer og efterlod jer et forbillede, for at I skal gå i hans fodspor.

1. Petersbrev 2:19-21

Bibeltest: Jobs bog

1) Hvad betyder Job på hebraisk?

2) Job er nævnt to andre steder i Bibelen ud over Jobs bog. Hvor?

Bibelsteder: _____

3) Hvorfor led Job?

4) Var denne tragedie Jobs skyld? Ja/Nej

Bibelsted: _____

5) Hvad hedder den ukendte ven, og hvor kom han fra?

Bibelsted: _____

6) Skriv resten af dette bibelvers: »Nøgen kom jeg af moders skød, og nøgen vender jeg did tilbage ...«

Bibelsted: _____

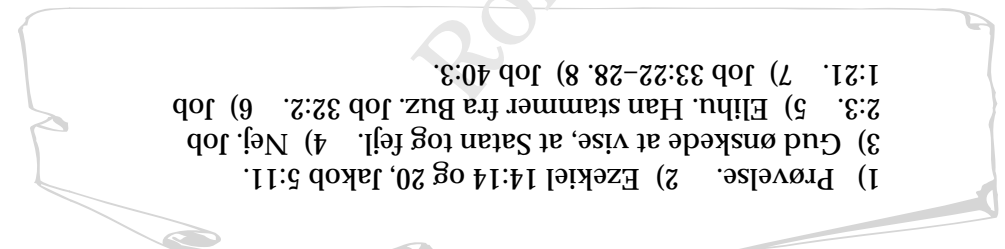
7) Hvilke vers i Elihus tale handler om nåde?

Bibelsted: _____

8) Hvor siger Gud dette: »Mon du vil gøre min ret til intet, dømme mig, for at du selv kan få ret«?

Bibelsted: _____

Svar:

1) Prøvelse. 2) Ezekiël 14:14 og 20, Jakob 5:11.
3) Gud ønskede at vise, at Satan tog fejl. 4) Nej. Job 2:3. 5) Elihu. Han stammer fra Buz. Job 32:2. 6) Job 1:21. 7) Job 33:22-28. 8) Job 40:3.

Hvad kan vi lære af Jobs bog?

Jobs bog behandler mange af livets grundlæggende spørgsmål. Lad os se på nogle af dem.

Døm ikke andre

Det er så let at dømme en person, der er syg eller har været udsat for en ulykke, og mene at han eller hun selv er ude om det. Det kan være rigtigt, men er det ikke nødvendigvis. Det er ikke vor opgave at dømme men at hjælpe andre. Jobs venner dømte ham i stedet for at overlade dette til Gud. De havde ikke fuld indsigt i situationen, hvordan kunne de da dømme?

Vær ærlig overfor en kriseram, men med varsomhed og kærlighed

Jobs venner mente sikkert, at de gjorde rigtigt i at prøve at få deres ven til at indse sin synd. De burde i stedet have vist deltagelse i sorgen og svaret konstruktivt på Jobs anklager, og ikke givet svar, der skulle beskytte deres egen

verdensanskuelse og opfattelse af rigtigt og forkert.

Giv ikke overfladiske svar til en person i krise

Skal man hjælpe en kriseram, skal man ikke komme med generelle og overfladiske, malplacerede kommentarer som for eksempel »Det skal nok gå«, eller »Der er sikkert en mening med dette.« Sådanne kommentarer vil kun gøre ondt værre, fordi den syge derved forstår, at man egentlig ikke har opfattet, hvor meget han lider.

Besøg og kontakt de som lider

Jobs venner gjorde rigtigt, de kom til Job i hans sorg og smerte. Hvor let er det ikke at undlade dette med alle mulige bortforklaringer? Hvor ofte ligger den syge ikke uden at få besøg?

Vis medfølelse

Det andet, vennerne gjorde rigtigt, var at tie den første tid. Dette faldt dem naturligt efter det enorme indtryk af Jobs ulykke. Bare det at være til stede, og lide sammen med den ulykkelige, er til stor lindring.

Lad ikke egoistiske motiver være grunden til at tjene Gud

Lad ikke din tro på Gud være afhængig af, hvordan det går dig i livet. Dette var den egentlige anklage, Satan havde mod Job. Vor tro og kærlighed til Gud skal være ubetinget, det skal ikke afhænge af, om han opfylder alle vore ønsker, og at vort liv udvikler sig nøjagtig efter vore forhåbninger. Hvis dine motiver er egoistiske, da er dit forhold til Gud ikke baseret på agape, kærlighed.

Vor tro vil blive prøvet

Ligesom guld lutres i ild skal vor tro renses. Det kan være ubehageligt, men det er gjort ud fra kærlighed, fra Guds side. Vi mennesker fokuserer kun på vort nuværende liv og ønsker at have det bedst muligt, mens Gud ser på dette liv som en kort begyndelse på vor evige eksistens. Gud bruger anledningen nu, til at lære os noget vi får brug for senere. Dette er en af grundene til, at han tillader den retfærdige at lide.

Den retfærdige skal lære hvordan Jesus led.

Vor retfærdighed imponerer ikke Gud

Mennesket i al sin pragt og styrke er for intet at regne i forhold til Gud. Vi imponerer ikke Gud med vor menneskelige retfærdighed. Vi gør ikke indtryk på Gud med vor selvbestaltede godhed. Gud er Almægtig og vi er hans skaberværk. Vi har fællesskab med ham fordi, og kun derfor, at han ønsker det, ikke fordi vi er gode.

Satan tog fejl og gør det stadig

Gud testede Job, ikke for at straffe ham, men for at vise Satan at han tog fejl af Jobs motiv til at elske og være trofast imod Gud. Gud ville at Satan skulle forstå, at han tog fejl. Kunne det tænkes, at Gud stadig tillader prøvelser, for at vise Satan at han stadig tager fejl?

Det onde er under Guds kontrol

Jobs bog viser, at der ikke er krig mellem det gode og det onde, hvor det onde har overtaget. Den viser, at Gud sætter klare grænser for Satans virke. Gud tillader det onde som led i hans opdragelsesplan af menneskeheden og viser, at kærligheden er større og mere værd end lidelsen! →

Igennem lidelse kommer vi nærmere til Gud

Job kom nærmere sin skaber igennem lidelsen. Inden lidelsen havde han hørt om Gud, men gennem lidelsen oplevede Job Gud på en helt ny måde.

Job, et billede på Jesus

Man kan sige, at Job fik en rolle som stedfortræder, hvor han måtte lide på andres vegne, for at vise Satan at han tog fejl. Sådan set er Job et billede på Kristus i Det Nye Testamente. Jesus er syndfri og den mest retfærdige af alle mennesker, og han måtte lide uretfærdigt. Vi forstår i dag, at der var en grund til dette, men ligesom de der levede på Jesu tid, selv hans disciple, ikke forstod hvorfor Jesus måtte lide, lige så lidt forstod vennerne Jobs lidelser.

Vær tålmodig og udholdende i prøvelser

Tålmodighed er hovedbudskabet i Jobs bog, der er formidlet til menneskene gennem tiderne. Jakob skriver i kapitel 5:10–11, at vi opfordres til at være tålmodige og have profeterne og Job som forbillede og eksempel på tålmodighed, for os der venter på Jesu genkomst. Der gik en tid før end Jobs venner hørte om hans tragedie. Der gik mere tid før end de havde kontaktet hinanden og

blevet enige om at besøge ham. I hele dette tidsrum sad Job på askedyngen og skrabede sine sår og ventede på Gud. Job ventede på Guds svar.

Uanset hvor vanskelig livet kan synes og hvor håbløst det kan virke, og uanset hvor lang tid der kan gå, før Jesus kommer tilbage, så skal vi følge Jobs eksempel. Intet må ødelægge vor tro på, at Gud lever og styrer universet, til trods for at vi, på samme måde som Job, ikke altid forstår hvad Gud gør. Jobs budskab til os i dag er, at vi ikke må miste troen på Gud, selv om vi ikke forstår, hvad der sker i vort liv eller hvorfor Gud tillader det. Vi skal have den samme tro som Job viste. Job sagde, at han ville stole på Gud selv om Gud dræbte ham.

Jobs bog viser, at Gud er nådens Gud

Fortællingen om Job handler lige så meget om tro under lidelse, som den giver svar på lidelsens dilemma. Gud besvarede ikke Jobs spørgsmål. Job krævede retfærdighed. Han krævede at Gud skulle fortælle ham, hvilken synd han havde begået for at gøre sig fortjent til denne straf. Gud besvarede ikke hans spørgsmål, fordi det var ikke retfærdighed Job havde brug for, men nåde. □

Adresseændringer bedes meddelt til:

Livets Kilde, c/o BTHB, Hemmestorps Eke 33,
SE-270 35 Blentarp, Sverige
Fax: 0046 - (0)46 800 57

Redaktionens adresse:

Livets Kilde, Postboks 89 Holmlia, NO-1201 Oslo
www.livetskilde.org

Andre adresser i Norden:

Danmark: *Livets Kilde*, Postboks 1515, DK-2700 Brønshøj

Finland: *Livets Kilde*, Box 603, FI-00101 Helsingfors

Sverige: *Livets Kilde*, c/o BTHB, Hemmestorps Eke 33,
SE-270 35 Blentarp, Sverige (produksjon)

Vi kan kontaktes på telefon:

Norge: +47-64 87 74 48

Danmark: +45-22 67 70 96

Sverige: +46-(0)736-22 86 89

Støtte til udgivelse af *Livets Kilde* hæfter

Ønsker du at støtte *Livets Kilde*, kan følgende girokonti benyttes:

Danmark: 1-245-7278

Finland: 800014-1952461

Norge: 7082 0512624

Sverige: 98 07 30-6

www.livetskilde.org

Forfatter til dette hæfte: Carl Fredrik Aas